

COLUMN DE MENING

Een varken als medicijnkast

Moya De Feyter

Maandag 17 januari 2022 om 17.00 uur

Op 7 januari werd in David Bennetts borstkas een genetisch gemanipuleerd varkenshart geplant (DS 12 januari) (https://www.standaard.be/cnt/dmf20220111_98075687). David was te ziek om voor een mensenhart in aanmerking te komen, het einde van zijn leven was in zicht, dus het varkenshart was een wilde, maar verantwoorde gok. De operatie verliep volgens plan. Tien dagen later stellen man en hart het goed. Men spreekt van een medische primeur, deze doorbraak zou de genezing kunnen betekenen voor de honderdduizenden die wereldwijd vaak vruchteloos op een orgaan wachten.

Op VRT NWS lees ik: ‘Wetenschappers hebben dan ook hard gewerkt aan de ontwikkeling van varkens van wie de organen niet worden afgestoten door het menselijk lichaam.’

Worden varkens ontwikkeld? Ik dacht dat ze geboren werden, zoals mensen, of misschien gekweekt, gefokt, maar ontwikkeld?

Het internet geeft weinig antwoorden, dus ik richt mijn vragen aan een bevriende bioloog. Hij legt me uit dat in dit geval bepaalde genen van een kunstmatig bevruchte eicel worden verwijderd, aangepast of toegevoegd, en dat de eicel dan wordt ingebracht in een draagmoedervarken. De biggen groeien op in een gecontroleerde, biologisch verzegelde omgeving (Wat is dat? Een virusvrije gevangenis?) en wanneer ze volgroeid zijn, wordt hun hart

verwijderd (ja, gewoon verwijderd, als bestanden van een harde schijf, al is het effect wat ingrijpender) zodat het gebruikt kan worden als laatste redmiddel voor een ten dode opgeschreven man.

In een samenleving waarin we stilaan tot de ontdekking komen dat er iets schort aan onze gewoonte om op enorme schaal dieren te kweken om onze magen te vullen, magen die dat niet nodig hebben, kun je je afvragen of het een triomf is dat dieren nu ook ontwikkeld, en vervolgens omgebracht worden om de levens van mensen, die ook zonder varkensharten alsmaar langer duren, te rekken.

Ik ben een dichter, in een wereld vol waanzin klamp ik mij vast aan de zaken van het hart. Misschien verhindert de poëzie me hier een zeker realisme, vind ik het extra moeilijk om een hart, of dat nu van een mens of van een varken is, als een inwisselbaar en vooral maakbaar orgaan te zien, maar in mij is iets aan het schreeuwen.

Je kunt een varken, dat het intellect heeft van een kind van vier, zichzelf in een spiegel herkent, een goedwerkend langetermijngeheugen heeft en om de dood van soortgenoten rouwt, beschouwen als een gezellig bouwwerk van hamlappen, spareribs, spek en rollades. En nu ook als een gereedschapskoffer, een blokkendoos, een medicijnkast.

Misschien zie ik het te somber in. Misschien heeft zo'n dierenorgaan wel een bijzonder effect, zal het mens en dier wat meer met elkaar verbinden. Valt er iets intiemers te bedenken dan een orgaan van een ander in je lichaam te dragen?

Eet je de billen op van een varken wiens hart in je borstkas klopt?

Moya De Feyter is schrijfster en dichter. In 'De mening' geven gastschrijvers een week lang hun visie op een actueel thema.

Verschenen op maandag 17 januari 2022

LEES MEER

14/01/2022 | COLUMN DE MENING

De koe is moe

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220114_95179084)

13/01/2022 | COLUMN DE MENING

Nadat het kwaad is geschied

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220113_94915026)

13/01/2022 | DE MENING

Taal, de voorloper van de realiteit

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220112_98005527)

12/01/2022 | COLUMN DE MENING

Taal, de voorloper van de realiteit

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220112_95168266)

11/01/2022 | COLUMN DE MENING

Niemand hoort hier meer thuis dan jij

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220111_95576964)

Lees de volledige
krant

(https://markup.standaard.be/extra/static/checkapp/index.html?utm_campaign=digitalekrant&utm_source=standaard&utm_medium=brooklyn-artikels)

